

Az erdei tölgyfa könyvtár

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer az üveghegyen is túl egy kis erdőben, élt egyszer három medvebocs az anyukájával, apukájával együtt szeretetben. Ez a három medvebocs egyszer elhatározta, hogy elmennek az erdőbe szétnézni, mivel ők úgy gondolták, hogy nagyobbacska, elég nagyok már ehhez a kiránduláshoz. Mentek, mentek mendegéltek, egyszer csak elértek egy országúthoz. Rátértek erre az országútra, de ők nem is sejtették, hogy hova jutnak. Átmentek ezen az országúton, de ők nem tudták, hogy az út túloldala már más országhoz tartozik, Szlovákiához, így ők már másik országba mentek át a tudtukon kívül. Ahogy bandukolnak-bandukolnak, egyszer csak találkoznak egy másik mackóval. Ez a mackó és a három medvebocs nem értette egymást más nyelven brummogtak, beszéltek. Furcsálták is nagyon mindannyian, hogy hogy kerül ide a másik.

A szlovák mackó nagy nehezen elmutogatta, megpróbálta elmagyarázni, hogy nincsenek jó helyen, vissza kell menniük. Így is tettek a medvebocsok, visszamentek a saját erdőjükbe. Az anyukájuk így szólt:

- Legközelebb ne hogy elcsavarogjatok az erdőbe, engedély nélkül, mert soha nem tudhatjátok, hogy milyen bajba kerültök! Veszélyes az erdő! El is tévedhettek. Irgumm-burgumm...- mondta az anyamedve, egy kicsit mérgesen.
- Igazad van anyukám, -szinte mondták egyszerre a medvebocsok. Többet nem fogunk szó nélkül elmenni az erdőbe!

Egyszer az anyamedve és az apamedve elmentek fát vágni, hogy legyen a későbbiekre, ha tüzet kellene gyújtaniuk. Az anyuka medve megmutatta nekik, hogy meddig mehetnek el az erdőben. El is mentek odáig és leültek ott egy bokor mellé játszani. Kő, papír, olló, mondogatták és aki veszített az volt a fogó. Amikor már elfáradtak a futkosásban, elindultak hazafelé. Útközben találkoztak egy Róka kölyökkel és egy Farkas kölyökkel. Ők együtt elmentek a medve bocsok házához, és ott játszottak tovább együtt. Egy idő után, elpilledtek, és a vendég kölykök mondták, hogy ők most már hazamennek. A medvebocsok, mivel nagyon kimerültek már, lefeküdtek egy kicsit pihenni, és mire felébredtek, a szülők már itthon is termettek. A kicsik elmesélték, hogy találkoztak egy róka és egy farkas kölyökkel és összebarátkoztak és itthon játszottak. Máskor is találkoztak, sőt több erdei állattal is összeismerkedtek. Özgida, nyuszimuszi, sőt még sündisznócskával is találkoztak.

Telt múlt az idő, egyszer összefutottak egy erdei bagollyal, és jókat beszélgettek vele. Az erdei bagoly, azt mondta, hogy az erdő közepén az óriási tölgyfa tövében, abban talált egy nagyon nagy lyukat, arra gondolt, hogy erdei könyvtárat készít ott. Megkérte az erdei állatokat, hogy segítsenek neki begyűjteni, sok-sok könyvecskét, amit bárki elvihet elolvasni. Így is tettek, és apránként, lassan, lassan egyre több könyv lett a fa alatt. Nagyon boldog volt mindenki, hogy saját könyvtáruk lehet, és

mindenfélét olvashatnak. A medvebocsok, rendszeresen kezdtek járni az óriási tölgyfa könyvtárhoz, egyre izgatottabbak voltak, hogy mindig újabb és újabb történeteket, meséket, olvashattak. Telt, múlt az idő, az erdei állatok egyre nagyobbak lettek, elmentek dolgozni, egyre kevesebbet jártak már a tölgyfa könyvtárához. A bagoly nagyon szomorú volt, hogy egyre kevesebben járnak oda. Egyszer csak az egyik napon, a bagoly aludt, amikor furcsa hangokat hallott, hát mit látnak szemei, medvéket látott közeledni felé. A régi egyik medvebocs közeledett, aki már nagy medve volt és jött vele egy kicsi, a bagoly számára ismeretlen. Elhoztam a fiamat, hogy megismerje az erdő tölgyfa könyvtárát és ő is sokat tanulhasson belőle, mint én régen. A bagoly bölcsen bólogatott, és figyelte a kis újoncot, hogy mennyire tetszik neki a sok új könyvecske.